

Afară ploua torențial, de parcă norii se prăbușiseră pe pământ. Din cauza picăturilor mari și dese de ploaie, trebuia să te concentrezi bine pentru a putea vedea drumul și tot ce te înconjura. Mergând prin ploaie, gândindu-mă la viitorul soției și al copiilor mei, am auzit, printre tropotele de picături, țipete de femeie și răcnete de bărbat, care semănau cu urletele unui leu în junglă. Îngrijorat, m-am uitat împrejur să văd de unde se aud aceste zgomote urâte, pentru a încerca să ajut cu ceva și am observat că din clădirea unui hotel de lux, la unul dintre etaje, pe balconul apartamentului, erau aceste două personaje. El se aruncase spre ea, ca un tigru asupra unui prăzi neajutorate, ea striga întruna după ajutor și, în același timp, îl implora să se oprească și să se trezească din acel coșmar. Tot din aceeași direcție se auzea un țipăt de copil.

Dar cu toate acestea, animalul din acel bărbat nu era de oprit. Se năpusti asupra femeii din fața lui, iar ea îl cuprinse de mijloc, dar în acel moment se prăbușiră amândoi peste balustrada balconului. După impact, pentru câteva secunde, ochii doamnei rămăseseră deschiși, iar din privirea ei puteai să citești dragostea pe care i-o purta acestui domn, după care pleoapele ei acoperiră ochii de un albastru-verzui, corpul se întinse pe betonul trotuarului, iar mâinile se desprinseră din talia lui, căzându-i pe lângă corpul plin de vânătăi.

M-am apropiat de cele două trupuri cu gândul să-i ajut să se ridice, nu vroiam cu niciun preț să cred contrariul, doream să-i sprijin să meargă înapoi în cameră, iar în timp ce sunam după ajutor, lângă mine apăru o fetiță, plângând și lovind cu

picioarul trupul inert al bărbatului, spunând că este numai vina lui.

- Te urăsc, te urăsc! striga ea cu lacrimi în ochi, ținând pumnii mici, strânși, de parcă se pregătea de luptă. Te urăsc pentru ce ne-ai făcut, continua ea, în timp ce căzu în genunchi și începu să lovească cu furie corpul bărbatului neînsuflețit.

Nu puteam să cred că un copil atât de mic poate să urască în acest fel o persoană.

Imediat după toate acestea, am încercat să o liniștesc pe micuța fetiță, dar în momentul în care am prins-o de umeri, s-a întors la mine și m-a împins așa puternic, încât mi-am pierdut echilibrul și am căzut în fața ei pe caldarâm.

N-am să uit toată viața mea privirea cu care se uita la mine, ochii plini de lacrimi și ura pe care o purta acelui bărbat ce zăcea lângă ea...